

kendt, hidtil aldrig ere gaaede saa højt. Saa vidt jeg ved, var der i 1872, da den store Stormflod gik over Landet, ikke Tale om at yde noget direkte Bidrag fra Statens Side til Afhjælpning af den derved forårsagede Skade paa Havne. Der ydedes ganske vist Laan til visse Havne, navnlig bornholmske, men de skulde baade forrentes og afdrages. Da vi for 3 Aar siden havde den store Julestorm, indkom der, saa vidt jeg ved, kun Andragende fra en enkelt Havn, nemlig Hundested, om Bidrag til Afhjælpning af Stormskaden, og saa gav man det halve, saa det ærede Medlem vil kunne forstaa, at naar man nu gaar til $\frac{5}{6}$, er det overordentlig meget, og jeg maa da ogsaa tage et Forbehold paa Regeringens Vegne — jeg maa jo overlade til Tinget, om det vil gøre det paa sine Vegne — med Hensyn til, om man i Fremtiden vil kunne endog blot gaa saa højt, som her er foreslaaet.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som jeg desværre ikke ser i Øjeblikket, udtalte Ønsket om, at vi maatte kunne mødes i København til Fremme af de københavnske Interesser, ligesom vi for et Øjeblik siden mødtes i Interessen for de jydsk Anliggender. Dertil vil jeg sige, at det kunde vi meget vel, hvis de københavnske Interesser blive satte paa Niveau med det øvrige Lands Interesser. Men det har undertiden forekommet mig, at de københavnske Interesser krævede et Plus for sig alene foran for andre Interesser, og det har jeg aldrig kunnet være med til at give dem. Det har altid været Synspunktet fra min Stilling til Spørgsmaal, der berørte København, at København og det øvrige Land skulde stilles paa lige Fod, baade med Hensyn til Skatter og med Hensyn til det, der kræves af Statskassen, man skulde staa ens som Indbyggere af det samme Land. Naar vi paa det Grundlag kunne mødes herovre, kan jeg ogsaa godt være med til at fremme de københavnske Interesser, ligesom jeg paakaldte det ærede Medlems Velvillie for de jydsk Mergelbaneinteresser, som vi før talte om.

Det ærede Medlem sagde som noget, han nu vilde fremhæve, at man var gaaet meget haardt frem imod Eskær—Slyng Mergelbane. Jeg fremhævede imidlertid netop, da jeg først havde Ordet — det skete, inden jeg blev Finansminister —, at efter min Mening var der gaaet meget haardt frem imod disse fattige Mennesker.

Det er ikke min Mening i Fremtiden at gaa saa haardt frem, hvis det skulde hænde, at et Afdrag af den nævnte Størrelse ikke blev betalt den Dag, det forfaldt.

Der var for øvrigt navnlig en Ting, der interesserede mig i det ærede Medlems Foredrag, det var hans Udtalelse om, at naar jeg som Finansminister stillede Forslag om, og Udvalget havde tiltraadt det, at Hodsager-Damsholt Mergelbane skulde have Afdragsfrihed i et Aar, var det en Frugt af det ærede Medlems Virksomhed. (K. M. Klausen: Det har jeg ikke sagt!) Det ærede Medlem oplyste os om, at da han i Udvalget havde sagt, at han ikke vilde gaa med til det oprindelige Forslag, og da han havde forhandlet med Deputationen og faaet Oplysninger, som bevirkede, at han ikke vilde gaa med, vilde det øvrige Udvalg heller ikke gaa med, og da det øvrige Udvalg ikke vilde gaa med, kom Finansministeren med sit Ændringsforslag. Det har glædet mig at faa denne for mig ganske ny Oplysning. Jeg havde troet, at min Kollega Landbrugministeren og jeg efter at have forhandlet med Deputationen længe i Forvejen havde været enige derom. Jeg havde troet, at det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) og jeg i private Samtaler længe forinden havde været enige om det, og da jeg mødte i Finansudvalget med en ny Skrivelse og det ny Forslag, tør jeg forsikre det ærede Medlem om, at jeg ikke havde den mindste Anelse om, at det ærede Medlem netop havde tænkt paa noget lignende og havde ønsket et Forslag som dette. Men det er mig en Forsmag paa, hvad jeg kan vente til næste Aar, naar jeg kommer med Forslag om en samlet Afvikling af Statens Forhold til disse Mergelbaneinteressensker. Det ærede Medlem vil da slaa sig for Brystet og sige: Ogsaa dette er en Frugt af min Virksomhed her paa Tinget.

Blem: Det ærede Medlem mener jo at være meget mægtig, det hørte vi nylig, og det ærede Medlem synes at mene, at naar vi to slaa os sammen, kunne vi regere det hele. Det ærede Medlem tager vist fejl baade med Hensyn til sin egen Mægtighed og til min Indfyldelse. Vi bør sikkert hellere se hen til vor egen Begrænsning.

Det var for øvrigt ikke fra nogen Autoritet, jeg havde Brev, men fra Fiskernes egen Bestyrelse. Det ærede Medlem er ikke heldig med de Forslag, han stiller, og som kun kunne blive Paradenumre, idet han derved kan skade Indsamlingen til